KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2021/78,

27. jaanuar 2021,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) 2020/600, millega kehtestatakse erand rakendusmäärustest (EL) 2017/892, (EL) 2016/1150, (EL) nr 615/2014, (EL) 2015/1368 ja (EL) 2017/39 seoses teatavate COVID-19 pandeemiast tingitud kriisi lahendamise meetmetega

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007, ([1]) eriti selle artiklit 54,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2020/600 ([2]) on kehtestatud mitu erandit kehtivatest eeskirjadest, sealhulgas veinisektoris kehtivatest eeskirjadest, et kergendada veiniettevõtjate olukorda ja aidata neil tulla toime COVID-19 pandeemia mõjuga. Vaatamata nende meetmete kasulikkusele ei ole veiniturul pakkumise ja nõudluse tasakaal taastunud ning pandeemia tõttu ei ole oodata selle taastumist lühikeses kuni keskpikas perspektiivis.

(2) Ka enamikus liikmesriikides ja kogu maailmas jätkatakse COVID-19 pandeemiaga võitlemiseks võetud meetmete rakendamist. Need meetmed hõlmavad piirangute kehtestamist ühiskondlikel kogunemistel ja üritustel osalevate inimeste arvu ning väljaspool kodu einestamise suhtes. Mõnes valdkonnas kohaldatakse jätkuvalt liikumispiiranguid, millega kaasneb nõue tühistada avalikud üritused ja erapeod. Nende piirangute mõjul on veini tarbimine liidus veelgi vähenenud ning kahanenud ka veini eksport kolmandatesse riikidesse. Lisaks põhjustab ebakindlus seoses kriisi kestusega, mis eeldatavasti jätkub ka pärast 2020. aasta lõppu, liidu veinisektorile pikaajalist kahju, sest veini tarbimine tõenäoliselt ei taastu ja eksporditurud kaovad. Sellisel tegurite kombinatsioonil on märkimisväärne negatiivne mõju hinnakujundusele liidu veiniturul. Varud, mis olid juba 2019.–2020. turustusaasta alguses rekordtasemel, on veelgi suurenenud. Lisaks oli 2020. aasta hea saagiaasta ning eeldatavasti toodetakse veini ligikaudu 10 miljoni hektoliitri võrra rohkem kui 2019. aastal, mis halvendab olukorda veelgi.

(3) Kuna liikmesriikide poolt COVID-19 pandeemiaga võitlemiseks kehtestatud piiranguid on kohaldatud pika aja jooksul ja neid on vaja säilitada, süvenevad tõsised majandushäired olulistel veiniturgudel ning sellega kaasneb negatiivne mõju veininõudlusele.

(4) Võttes arvesse seda eriti tõsist turuhäiret ja keeruliste asjaolude kuhjumist veinisektoris, mis algasid siis, kui Ameerika Ühendriigid kehtestasid 2019. aasta oktoobris liidu veinidele imporditariifid, ning üleilmse COVID-19 pandeemia tõttu kehtestatud piiravate meetmete tagajärgi, on liidu veinisektori ettevõtjad erakordselt raskes olukorras. Seepärast on veinisektorile vaja anda täiendavat abi.

(5) Selleks et tagada liikmesriikidele ja ettevõtjatele liidu veinisektoris toetusprogrammide rakendamisel vajalik paindlikkus, on oluline jätkata rakendusmääruse (EL) 2020/600 kohaselt liidu veinisektoris kriisi lahendamiseks võetud meetmete rakendamist. Liikmesriikidele on antud võimalus teha aasta jooksul vajaduse korral muudatusi oma vastavatesse riiklikesse programmidesse ning just see on võimaldanud neil reageerida kiiresti viimaste kuude erandlikele asjaoludele ja esitada oma toetusprogrammide muudatused niipea kui vaja. Selline paindlikkus on

([1]) ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.

([2]) Komisjoni 30. aprilli 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/600, millega kehtestatakse erand rakendusmäärustest (EL) 2017/892, (EL) 2016/1150, (EL) nr 615/2014, (EL) 2015/1368 ja (EL) 2017/39 seoses teatavate COVID-19 pandeemiast tingitud kriisi lahendamise meetmetega (ELT L 140, 4.5.2020, lk 40).

võimaldanud liikmesriikidel võtta uusi meetmeid ja optimeerida juba olemasolevaid ning kohandada meetmeid sagedamini ja vastavalt kiiresti muutuva turuolukorra vajadustele. Lisaks on toorelt koristamise meetme suhtes kehtestatud paindlikkus andnud ettevõtjatele aega meetme kavandamiseks ja vajaliku tööjõu leidmiseks COVID-19 pandeemiast tingitud keerulistes tingimustes.

(6) Kuna COVID-19 pandeemia kestab arvatavasti ka pärast 2020. aasta lõppu ja seega märkimisväärsel osal 2021. eelarveaastast, peetakse vajalikuks pikendada meetmete kohaldamise tähtaega 2021. eelarveaasta lõpuni.

(7) Lisaks on mõned liikmesriigid teatanud, et praeguse COVID-19 pandeemia ajal riiklike toetusprogrammide haldamisel tekkinud probleemide tõttu ei ole neil võimalik uuesti läbi vaadata ühikuhindade standardiseeritud astmikku, mida kohaldatakse nende programmide teatavate meetmete suhtes ja mis on kehtestatud komisjoni rakendusmääruse (EL) 2016/1150 ([3]) artikli 24 lõike 1 kohaselt. Seepärast peaks liikmesriikidel olema aastatel 2020, 2021 ja 2022 võimalus pikendada ajavahemikku, mille jooksul selline läbivaatamine toimub, alates igast teisest aastast pärast viimaseid arvutusi, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 24 lõikes 3, kuni neljanda aastani pärast viimaseid arvutusi. Diskrimineerimise vältimiseks tuleks seda paindlikkust kohaldada tagasiulatuvalt alates rakendusmääruse (EL) 2020/600 jõustumise kuupäevast.

(8) Seepärast tuleks rakendusmäärust (EL) 2020/600 vastavalt muuta.

(9) Selleks et vältida häireid liidu veinisektori kriisi lahendamiseks võetavate meetmete rakendamisel ja tagada sujuv üleminek ühelt eelarveaastalt teisele, peaks käesolev määrus jõustuma *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval ja seda tuleks kohaldada tagasiulatuvalt alates 16. oktoobrist 2020,

(10) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas põllumajandusturgude ühise korralduse komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Rakendusmääruse (EL) 2020/600 muudatused

Rakendusmääruse (EL) 2020/600 artiklit 2 muudetakse järgmiselt.

1) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Erandina rakendusmääruse (EL) 2016/1150 artikli 2 lõikest 1 võivad liikmesriigid seoses määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 45 lõike 1 punktis a ja artiklites 46–52 osutatud meetmetega teha vajaduse korral 2020. ja 2021. eelarveaastal, kuid hiljemalt 15. oktoobril 2021 muudatusi veinisektorit käsitlevates riiklikes toetusprogrammides, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 41 lõikes 5.“

2) Lõike 2 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„2. Erandina rakendusmääruse (EL) 2016/1150 artiklist 8 võivad liikmesriigid 2020. ja 2021. eelarveaastal teha järgmist:“

([3]) Komisjoni 15. aprilli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1150, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 rakenduseeskirjad veinisektori riiklike toetusprogrammide osas (ELT L 190, 15.7.2016, lk 23).

3) Lisatakse lõige 3:

„3. Erandina rakendusmääruse (EL) 2016/1150 artikli 24 lõikest 3 vaatavad liikmesriigid 2020., 2021. ja 2022. aastal kõnealuse artikli lõikes 1 sätestatud arvutused uuesti läbi hiljemalt neljandal aastal pärast eelmisi arvutusi ning kohandavad vajaduse korral algselt kehtestatud ühikuhindade standardiseeritud astmikke.“

Artikkel 2

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Otsust kohaldatakse alates 16. oktoobrist 2020. Artikli 1 punkti 3 kohaldatakse alates 4. maist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 27. jaanuar 2021

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN